РІК III. Почта оплачена гуртом. ЛЬВІВ 3 ЛИСТОПАДА 1929. Porto zapłacone ryczałtem. Ч. 45.

ПРАВДА

ІЛЮСТРОВАНИЙ ЧАСОПИС

Виходить що тижня.
Адреса Редакції і Адм.:
„ПРАВДА"
Львів. вул. Клоновича
ч. 8. III. пов.
Телефон 4-48

ПЕРЕДПЛАТА
в краю: Річно 10 зол. Піврічно 5 зол. Чверть-річно 2 зол. 50 сотиків. Місячно 1 зол.
За кордоном: Річно 2 ам. дол. або їх рівновартість.
Поодин. число коштує 20 сот.

Посвячення угольного каменя

під нову гр. кат. Папську Колегію.

28. жовтня відбулося в Римі покладення угольного каменя під новий, будинок, призначений Апостольським престолом для гр.-кат. Колегії на Джанікулю. Богослуження відправив Високопреосвященний Митрополит Андрей при співучасти всіх гр.-катол. епископів і кардинала Сінчера, секретаря Конгрегації для Східньої Церкви.

У торжестві посвячення взяли участь визначні особи з духовенства та світського стану. Українська Папська Колегія є фондацією Св. Вітця.

—о—

ПЕРШИЙ ЛИСТОПАД У ЛЬВОВІ

В пятницю 1. XI. ц. р. в год. 10 рано відправлено торжеств. Службу Божу в церкві Преображення Г. Н. І. Х., а вечером о год. 5 в архікатедральній церкві св. Юра відслужено панахиду за полеглих українських стрільців.

В СВ. ЗЕМЛІ ЗНОВА ЛЛЄТЬСЯ КРОВ

В Єрусалимі прийшло в останніх днях знова до крівавих заворушень. Багато жидівських склепів Араби сплюндрували. В Яффі знищено електричне освітлення міста, а арабська національна Рада оголосила загальний страйк. Араби протестують проти признаного Жидам дозволу молитися при „стіні плачу". Ходять чутки, що в дні 2 листопада прийде в цілій Палестині до крівавих сутичок між Арабами і Жидами.

СКЛИКАННЯ СЕНАТУ

Перше засідання Сенату скликано на 6 листопада 4 год. попол. Між иншим на тім засіданню зложать присягу 3 нові сенатори, котрі входять до сенату на місця померших сенаторів (Лондзіна ББ, Альбрехта ХД й Енґліша ППС). Котрі будуть нові сенатори, ще не відомо, бо деякі з чергових кандидатів на лістах відмовилися від мандату.

КРІЗА ПРАВИТЕЛЬСТВА У ФРАНЦІЇ ТРЕВАЄ ДАЛІ

Президент французької републики Думерг поручив утворити правительство Далядієви, голові радикальної партії. Тому що инші партії, а головно соціялісти відмовилася вступити до уряду Далядія, сей останній зрікся місії створити нове правительство.

Греко-католицька Колеґія в Римі

На знимці бачимо старий будинок української Папської Колеґії в Римі (Collegio Ruteno), з церквою Свв. мучеників Сергія і Вакха, в якій дня 20 жовтня ц. р. відбулося висвячення львівського Епископа – Помічника Преосв. Івана Бучка.

—о—

Замах на італійського престолонаслідника.

Минулого тижня виконано в Брукселі на італійського престолонаслідника, князя Умберта замах. В моменті, коли князь Умберто зближався до могили Незнаного Вояка, щоб зложити на ній вінець, якийсь молодий чоловік виступив з товпи і вицілив з револьвера до престолонаслідника. В тім часі переїзджав якраз на мотоциклю поліційний агент, який в останній хвилі підбив до гори руку виновника так, що револьвер вистрілив не заподіявши ніякої шкоди. Виновника арештовано. Є ним 21-літний італійський студент, Фернандо Дероза, який признався, що хотів убити престолонаслідника з причин політичних. Дероза є по переконанню соціяліст. Він мусів утікати з Італії перед фашистівською політичною поліцією і в останних часах перебував на вигнанню в Парижі.

Ні кайданами, ні тюрмою

не зломлять віри в Бога.

Большевицька влада веде шалену боротьбу з релігійним рухом: замикає церкви, нищить Богослужебні книги, вязнить і висилає на Сибір священників, переслідує вірних і за всяку ціну старається відобрати в населення віру в Бога. Істнують окремі большевицькі товариства й союзи „безбожників", яких завданням при помочі держави ширити безвірство. Але вся та руїнницька діяльність не дає вислідів, як се можемо завважити на підставі вісток большевицької преси, котра обурюється й доносить імена віруючих чрезвичайці.

І так наприклад часопис „Безбожник" з дня 15.IX. ц. р. пише:

„Учителька хліборобського інституту в Ленінграді, Захарова, відповіла робітниці Шапотоновій на питання, чи є Бог, таке: — „Бог є, про се я твердо переконана, вірю і віритиму завсігди в Його силу й всемогучість".

Та сама ґазета й в тім самім числі, тільки на иншим місці, пише таке:

„Трест (спілка) „Грознєфт" в місцевости Грознім, переняв мимо протестів місцевих комуністів на своє виключне удержання церкву, яка находиться на території, що є власністю робітників".

В 47 ч. „Совєтскої Трибуни" з 5.IX. ц. р. нарікає якийсь комуніст:

...„В Малінськім районі робітники є під впливом священників. Вони ходять до церкви й дітей виховують у релігійнім дусі. В селі Щербатівці не провадиться ніякої культурно-освітньої (читай большевицько-безбожницької — Редакція) праці, хоч у селі є члени комуністичної партії й комсомолу (Союзу комуністичної молоді—Ред.) В неділі цілими товпами їздять селяне до церкви"...

Таких вісток і нарікань у большевицьких ґазетах багато. Колиб то й по наших селах наші люде відганяли як заразу всяких радикалів і сельнеробів, що відводять молодь від релігії й Церкви, то сила большевизму — скоро перегорілаб і не булаб небезпечна для нашого народу.

Протиалькогольне Товариство „Відродження"

І. Ціль Товариства та його передвоєнна діяльність.

Вже давно виказала наука і досвід, що алькогольні напитки це справжні отруї, котрі нищать здоровля людини, ослаблюють силу його розуму і волі та здібність до праці. Алькогольні напитки шкодять не лише одиницям, але цілому народови, бо потомки пияниць це звичайно люде знидiлі тілом і духом.

До боротьби з отсим суспільним лихом взялися давно всі культурні народи. В тій цїли є у всіх освічених народів осібні протиалькогольні товариства. У нас в Галичині таким товариством є Українське Протиалькогольне Товариство „Відродження".

Т-во „Відродження" основано в часі великого культурного підєму Галицької Землі в 1909 р., підчас Першого Просвітного Конґресу у Львові. Від того часу аж до вибуху світової війни „Відродження" прекрасно розвивалося та добре сповняло свої завдання протиалькогольного освідомлення і пропаганди. Т-во мало свої філії по всіх більших містах нашого краю і багато кружків по селах. Ті культурні станиці з успіхом поборювали пиянство між нашим народом і поширювали абстиненцію, повздержність від алькогольних напитків. Одначе світова війна на жаль припинила ту корисну діяльність „Відродження". Д. б.

—о—

ВІЙСЬКОВІ НОВОБРАНЦІ РІЧНИКА 1908.

З новобранців річника 1908 тільки 1/3 часть буде покликана до війська з початком листопада. Решта буде покликана в квітні. Хто вніс подання про відложення служби, а ще не дістав відповіди, має зголоситися до свого полку. Коли подання корисно полагоджено, то його з полку звільнять.

КОМУНІСТИ В АВСТРІЇ

В минулу неділю старалися австрійські комуністи викликати розрухи в Відні. Поліція була приневолена вжити зброї, наслідком чого кільканайцять осіб ранено. Крім цього арештовано поверх 100 осіб. В місті привернено знова спокій.

АРАБИ ГРОЗЯТЬ

Британський суд засудив трох Арабів на кару смерти за те, що підчас протижидівських розрухів у Палестині вбили одного Жида. Араби обурені тим вироком. Один провідник мусулманський з середньої Арабії заявив, що незабаром вмашерує до Палестини 30.000 узброєних Вагабітів (кочівниче арабське племя), щоби вратувати край і освободити засуджених на кару смерти Арабів.

ЗАМИКАЮТЬ ЦЕРКВИ

Большевицька влада видала нові розпорядження про замкнення цілого ряду церков православних у Москві, Тулі, Рязані й Твері. Замість церков будуть отворені безбожницькі курси.

— —

ОСВІТНА ПРАЦЯ

Проч з безбожницьким пустомельством! Кращі вперед!

Безбожність і зіпсуття чим раз більше втискаються в наші села й місточка та руйнують там основи родинного й громадського життя. Переводяться добрі наші старі обичаї, а лихі пороки не то не уступають, але ще й множаться. Вже не слухається голосу добрих провідників, своєї духовної і світської інтелігенції, розважних, чесних, побожних громадян. Чим раз більше до голосу в громаді, в загальних справах приходять всякі пусті крикуни та дурисвіти. Під назвою „радикалів", „сельробів" або ріжних сектантів вони часто виступають як провідники й „освітні робітники".

Українське село, яке по нинішний день в великій части є неграмотне, творить дуже пригожий грунт для всякої руїнницької акції. Люде злої волі використовують неграмотність і неусвідомленість села й баламутять нарід, відтягаючи його передовсім від Церкви. За тим ідуть дальші наслідки.

Є в декого з віруючих людей таке переконання, що простий, невчений „хлопський розум" береже наш нарід від зіпсуття й руїни, що їх приносить зі собою безбожна агітація лихих партій і людей. Те переконання дуже неслушне. Дійсність показує, що руїнницькі впливи безбожників, сельробів і радикалів, з найбільшою силою виявляються якраз у темних, неусвідомлених селах. Доказом на се можуть послужити волинські села, де якраз всі наші „ліві" находять найсильніше опертя.

Тому то Апостольська Столиця горячо взиває всіх вірних до релігійно-освітної праці. Нинішні часи, коли зло так страшно поширилося, вимагають великого числа людей доброї волі, котрі мутним хвилям неправди, баламуцтва й безбожности протиставилиб правдиву освіту.

Правдиве знання ніколи не противиться релігії. Бо людське знання є лиш відблиском Божої Правди, воно стремить до тої Правди. Як віруючий християнин не є ворогом науки, знання, таксамо правдиво учений не є ворогом Божої Правди, не є ворогом релігії. Католицька Церква, кромі свого високого надприродного післанництва, сповняє також і культурну місію. Тому природне є, щоб освітну працю в народі вели люде релігійні, віруючі, щоби провід мали чесні й моральні одиниці.

Таких людей знайдеться у нас в кождій громаді достаточне число. Тільки часто буває, що вони остають в тіни, а наперед до проводу висуваються безвірні і пусті крикуни. Так довше не сміє бути! Наш клич: „Кращі вперід"! Освітню працю між нашим народом повинні вести примірно релігійні й моральні люде! Та не завсіди легко тим людям знайти доступ до цеї праці. Як здійснити наш клич це залежить передовсім від місцевих обставин, а також від організації. Та про се иншим разом.

— —

НІМЦІ СТАЮТЬ НЕБЕЗПЕЧНІ

Французькі часописи звертають увагу на велику небезпеку, яка грозить світови з боку... німецьких літаків. В той час — пише сей часопис — коли Америка, Англія і Франція ведуть собі розмови про воєнні кораблі й підводні лодки, Німці будують безліч літаків і воздухоплавів, котрі на випадок війни можуть бути вжиті до нападу. Повітряна фльота Німеччини буде внедовзі так могутня, що протягом восьми днів може знищити всі торг. кораблі на морях і в портах.

ОХОРОНА КОРДОНІВ ФРАНЦІЇ

Французьке міністерство війни почало великі праці для охорони границь Франції перед можливим нападом з боку Німеччини. В околиці міста Мецу, повздовж Вогезів над границею Альзації, а також в полудневих областях Надренії і в горах Альпах, будується від сторони Німеччини дороги, залізниці, телефони, склади амуниції і великанські укріплення та твердині. Будову сеї охорони границь мається закінчити найпізніще до 5 літ. А кошти її винесуть 3 міліярди французьких франків.

ГАБІБУЛА ПЕРЕД СУДОМ

Новий король Афганістану Надір Хан видав наказ, щоби бувшого короля Габібулу й всіх членів його родини поставити перед воєнний суд за зраду держави, якої доконав своїм повстанням проти Аманули. Як повідомляють з Афганістану, Габібула та його родина вже увязнені. Їх переловлено підчас втечі за кордон і закутих у кайдани перевезено до Кабулю. Габібула буде правдоподібно засуджений на кару смерти.

Як „Праця“ працює для справи Церкви?

Або „скачи враже, як товариш комісар каже“.

Не треба думати, що упіпівська „Праця“ аж до поту співаючи на большевицьку ноту, вже зовсім призабула про инші справи. Хто так думає, той зовсім зле думає. Що большевицький „рай“ хвалить, що жидівських чекістів Ройзенманів боронить, що „комуни“, „колгоспи“ й „радгоспи“ нашим селянам захвалює, то це зрозуміло й правдиво, бож воно стара правда, що „скачи враже, як пан каже“. Але деколи „Праця“ забудеться і тоді пише також про инші справи, н.пр. дещо про „справи церкви“. Річ воно звичайна, буває забуваєш про теперішність, а згадаєш про колишнє. А редактори „Праці“ колись не такі були.

Отож то видко й пригадалося редакторові „Праці“ як то він при виборах на „попівські“ голоси полював:

„Праця“, мовляв, хоч большевиків хвалить, та однак вона і для Церкви вміє „працювати“.

В 45 числі „Праці“ з 20 жовтня ц. р. поміщена стаття про становище У. П. П. в церковній справі. З цілої статті, в котрій аж кишить від неправдивих і злобних тверджень, наводимо тільки два початкові речення, які найліпше освітлюють руїнницьку працю „Праці“:

„УПП є за толєранцією всякого віроісповідання, якого наука і релігійні практики не криють в собі протисуспільних знамен. Поборювання віри при нинішнім світогляді мас є справою доволі тяжкою і складною“.

От у чому річ. УПП длятого є за пошаною всякого віроісповідання, бо поборювання віри в народі, це річ тяжка й складна. Якщоб поборювання віри не була така тяжка річ, то УПП і її орган „Праця“ відносилисяб до Церкви й віри так, як їх хлібодавці на Радянщині.

Як назвати таке становище й відношення УПП і „Праці“ до справ Церкви?

Називати хіба не потрібно.

ПРОТИ НОВОГО КАЛЕНДАРЯ

З Москви повідомляють, що професійні робітничі союзи виступили проти нового революційного календаря, який введено в фабриках і установах на Радянщині. Робітники не хочуть приймати нового календаря, тому, що він зносить неділі і унеможливлює спільний відпочинок усіх членів родини. Крім цього завважено, що через введення нового календаря, вдеяких фабриках спала продукція в перших тижнях на 10—15 процентів.

У КИТАЮ ГОЛОД І ВІЙНА

Нещасна країна сей Китай. Війна й голод в нечуваний спосіб винищують населення. Тому два роки згинуло з голоду в полудневих провінціях більше чим два міліони Китайців, тепер голод панує в Пекіні й на півночі краю. В самім Пекіні прийшло до голодових заворушень серед бідного робітничого населення. Поліція і військо стріляли з крісів до голодної товпи, що грабувала склепи й багатих людей. 50 осіб убитих, багато ранених. В цілім краю нужда й невдоволення. Генерали далі бються між собою.

К. К.

Св Павло.

(Продовження.)

Настали люті, страшні часи. Скрізь бушували цісарські шпигуни та вишукували християн, щоб мати доволі людей на муки в цирках і на смолоскипи в цісарському городі. На втіху юрбі робив це цісар Нерон, щоб задобрити її, щоб відвернути так увагу народу від своїх злочинів.

Ніхто з християн не був певний життя. Лягав на нічний спочинок, то не знав, чи рано не поведуть його цісарські посіпаки на муки й на смерть. Не боялися християне смерти, всі вони готові були вмерти за Христа, за святу правду Його. Та провідники їх, епископ і священики журилися — не собою, а порученими їм громадами, щоб жорстокі гонення не стрівожили Христового стада, щоб воно не розбіглося, як розбігаються вівці, коли вовки вдеруться в череду. Журилися, що ці гонення заберуть що найкращих людей із християнських громад. І тому дуже обережні були, коли збирали вірних на науки й на богослуження.

Та хоч як обережні були, не все вспіли встерегти стада. Закрадалися в стадо вовки в овечій шкірі, а удавали прихильних християнській вірі, удавали, що пильно слухають наук епископів, священиків і діяконів, заявляли охоту охреститися — а потім коли добре вивідали, хто проводить громадам, де християне збираються, тоді йшли до римської влади й за гроші показували, де збираються християне, проводили військо саме тоді, коли християне зійшлися на молитву.

І густо-часто наповнялися тюрми в Римі й по всій великій державі — християнськими вязнями. Плила християнська кров у цирках під пазурами й зубами лютих звірів, щоб їх зумисне перед цим голодили, щоб лютіше нападали.

І даремно побоювалися деякі керманичі християнських громад, що переслідування ослаблять їх громади! Було противно. Переслідування не ослаблювали, а скріпляли духа вірних. Ба, що більше, християнські громади тепер ще більше зростали. Багато поган, що перше байдуже відносилися до християнської віри, ба й вороже, тепер наверталися, коли бачили як сміливо йдуть християне на муки, як терпляче зносять їх, як із побожною піснею й молитвою на устах спокійно жертвують життям за Христа, за Його науку. — Було нераз так, що поганин у цирку на вид мучених християн явно й голосно заявляв:

— І я християнин. Беріть і мене!

І принимав кривавий хрест і мученицький вінець.

Не падала, а росла й дужала гонена Церква Христова в муках і терпіннях. Кров християнських мучеників була цим здоровим засівом, що давав буйне, багате жниво.

Павло сидів у своїй хатині тільки з одним Лукою. Всіх инших розіслав скрізь по світі, щоби замість нього голосили Боже слово й укріплювали християн у вірі.

Тимотея післав у Ефез, Димас пішов у Солунь, Крискент у Галатію, Тит у Дальматію, Ераста лишив Павло в останній своїй подорожі в Коринті, а Трофима в Милеті. В Ефез післав Павло й Тихика й Марко там.

Сумно старому апостолові. Сидить, сиву голову схилив на груди, руки безсило опустив на коліна. По голові думи снуються...

Такі страшні часи! Що то буде? Чи видержить цей напір молоденька ро-

Як хочуть поправити календар?

Як відомо, дні тижня не годяться з днями місяця. — Так прим. першого якого небудь місяця припадає що року в інший день тижня. Це невигода, й тому вчені хочуть цю невигоду усунути. Вони хочуть уложити календар так, щоб новий рік і перший день кождого місяця все припадав у неділю. Тому хочуть поділити рік на рівних 13 місяців і один святочний день Нового Року. Значить кожний місяць мавби 28 днів.

Цікавиться дуже цею зміною календаря американська влада. До Америки Союз Народів звернувся був уже тому два роки, щоб Америка розглянула цей проєкт і сказала про нього свою думку. Америка зараз утворила комітет, що мав розглянути цей проєкт. Тепер голова цего комітету Юрій Істмен заявився прилюдно й остаточно за 13 місячним календарем. Також велика більшість инших американських організацій заявилася за цим календарем.

Вони кажуть, що з цього нового календаря будуть такі користи: кожний місяць мавби таку саму скількість днів і тижнів праці, місяць не кінчивсяб ніколи серед тижня, поодинокі дні тижня припадалиб усе на устійнені дати. Виплата тижневої платні булаб дуже упрощена. Святочні дні далисяб теж усе святкувати під цею самою датою.

Та є й деякі противники цього календаря. Вони кажуть, що чвертьрічні замкнення рахунків не сходилисяб із місячними замкненнями. І місячні замкнення в числі 13 замість 12 вимагалиб більш замотаного книговодства.

Тай вкінці переведення цеї направи календаря булоб злучене з великими труднощами й коштами.

Попри це все є багато забобонних людей, які вірять, що в тижні пятниця, а в місяці 13 день нещасливі. А тут не тільки що є тринайцятий місяців, а й 13 кожного місяця припадавби мов на збитки в пятницю.

Та всеж таки мабуть прийде до такої зміни календаря. Перша може впровадить його в себе Америка, а за нею піде Европа й инші части світа.

Завести цей новий календар думають від 1933 р., бо тоді Новий рік припадає в неділю, то вже кожний дальший Новий Рік припадавби все в неділю.

Ціла родина посвячена на службу Богови

Многозаслужений в місійній праці Чин ОО. Редемптористів, котрого греко-католицька вітка працює і на нашій землі, обходить цего року 25-літний ювилей свого визначного члена, о. Якова Янсена.

Це оден із перших греко-католицьких Редемптористів, відомий з проповідничої діяльности між Українцями в Галичині й Канаді.

На це ювилейне торжество, котре відбулося в родиннім місті ювилята Брюге (Бельгія), зїхалася ціла його родина. Було їх там трох братів, з котрих два є монахи-місіонарі, а третий світський священник. Були також три сестри, всі монахині-учительки. Також дві померші сестри нашого місіонаря були монахинями. Зворушаючий був цей образ родини, котра ціла посвятилася виключній службі для Господа Бога.

—о—

КРІВАВА КУПІЛЬ ДИТИНИ

В Бидгощі (Польща) трафився такий випадок. В однім домі побачили люде через відчинені двері страшний вид. Мати тримала на руках маленьку дитину, цілу в крови, якби з неї здерто скіру. Дитина страшно кричала, тож сусіди зміркували якесь нещастя й завізвали поліціянта. Коли прийшла поліція, застала дитину справді окрівавлену, але цілком здорову. Мати вияснила, що одна знахорка казала їй скупати дитину в крові для зміцнення здоровля. Мати пішла до різника, купила кілька літрів крови і скупала дитину. Купала при відчинених дверях і це дало привід до цілого збіговища.

БУДІВЕЛЬНА КАТАСТРОФА

В Битомі прийшло до страшної будівельної катастрофи. На будові міських купелів завалилася бетонова стіна та прикрила собою 19 робітників. Пятьох робітників згинуло на місці, а інші потерпіли страшні рани. Стан богатьох із них безнадійний. Як причину катастрофи подають, що при теперішній погоді бетон не висох ще добре, а деревляне руштовання, що на ньому його будували, забрали передчасно. Значить завинив тут будівничий.

НЕЩАСЛИВА ПРИГОДА ПРИ ПРАЦІ

На залізничій стації у Хриплині при ладуванні траверз, одна із траверз упала й так тяжко покалічила залізничого робітника Василя Гаха, що його мусіли відвезти в шпиталь до Станиславова. Лекше потовкло Михайла Дзуса та Иосифа Федоришина.

стинка Церква Христова, чи буря люта не знищить її ніжну, слабку ще...

Та недовго мучив апостола цей сумнів. — Церква Христова не паде, а противно кріпне, дужчає в переслідуваннях, в гоненнях. Навіть жінки й діти, й ці сміливо йдуть на найстрашніші муки, ба й з розрадуваним видом, що милостивий Бог дарував їм мученицький вінець...

Не паде, не вяне ніжна ростинка, а кріпне в дуже дерево, що в силі буде опертися й найсильнішим вихрам й бурям.

Ні, не знищити ворогам Церкви Христової!

Не знищити ворогам, алеж бо в самій Церкві появляються жадні впливу та слави люде, які, щоб звернути на себе увагу, хоч і признають себе християнами голосять науки противні Христовій науці, вводять колотнечу в Христове стадо. Це найгірше, бо воно все так — страшний не ворог, а свій, що вносить руїну в громаду. Як ось Фигел і Гермоген в Азії, а тут у Римі кітляр Олександер. — Цей спершу такого прихильного вдавав до мене, приятеля, друга вірного, а коли пізнав добре мою науку, забажав слави, забажав стати великим і виступив проти мене, що я неправильно навчаю. Двічі напоминав я його — раз у чотирі очі, а раз прилюдно перед усею громадою. Не помогло й я мусів остерегти громаду перед його баламутними, противними правді словами. Лютий він на мене тепер, та дарма — на те мене Господь настановив апостолом, щоб я стеріг громаду перед такими вовками в овечій шкірі, мусів відвертати вірних від скверного марнословя й перекорів неправдивого розуму; перед пустим говоренням тих людей попсованого розуму, що втеряли правду й думають, що благочестя це надбання. Тут нема іншого способу тільки казати вірним відступати від них, як відступають люде від прокази.

Стукіт у двері перервав думи Павлові.

Павло підвівся з сидження й отворив двері.

У дверях стояв відділ війська:

— Чи тут живе Савло Павло?

— Тут — відповів Павло спокійно, хоч ясно було йому, що вони прийшли, щоб забрати його.

— Маю приказ повести тебе на преторію — каже сотник.

— Веди, я готов — відповів старець так само спокійно.

— Прийшла моя година — подумав Павло — Дякую Тобі, Всевишний, що дав мені змогу так довго трудитися в Твойому винограднику.

В преторії спитав префект у Павла:

— Чи це правда, що ти належав до ворогів держави, цісаря?

— Ні, не належу до ворогів держави й цісаря, я римський горожанин і виповняю всі обовязки й приказ.

— Так, ти не християнин, а ми маємо донос, що ти належиш до цеї віри ворожої державі й цісареві. Я не жадаю в тебе ні присяги, ні принесення жертви перед статуєю божественного цісаря Нерона. Приймаю твою заяву до відома.

Тут Павло підняв руку:

— Помиляєшся, я християнин! Та ми християне не вороги цісаря й держави. Ми сповняємо вірно свої обовязки наложені на нас державою...

— Так усі ви говорите, та не хочете покланятися статуї божественного цісаря — сказав уже гнівно префект — Коли так, то знай, що ти сам висказав собі присуд смерти.

— Я все готов віддати життя за правду — відповів спокійно Павло.

(Кінець буде)

ПОЖЕЖІ В ГАЛИЧИНІ

В останніх днях знищили пожарі чимало будинків з усім добутком та жнивом. І так у Дрищові, в Рогатинщині згоріла хата й стодола зі збіжем, власність Івана Вільчинського. Шкоди є на 10 тисяч золотих. В Пужниках у Дмитра Яцишина згоріла хата, стодола й стайня, а в них збіже й господарське знадібя. В Поляні Поповичівській, у Надвірнянщині, наслідком необережного обходження з огнем робітників, що працюють у державному лісі, на зрубі „Зетрополь,“ згоріло 300 кубічних метрів дерева вартости до 25.000 зол.

Нова виправа до південного бігуна

Південний бігун землі, чи радше околиці довкола бігуна багато менше розсліджені, як околиці північного бігуна, хоч уже неодна виправа вибиралася туди. В останніх часах, перед кількома місяцями вибралася до південного бігуна виправа Бирда, що й доси там перебуває та розсліджує його околиці. В найблизчих днях вибирається туди з Ню-Йорку друга виправа під проводом відомого дослідника підбігунових околиць Губерта Ввількінза. Вона має зустрінутися з виправою генерала Бирда.

Такі виправи до бігунів дуже небезпечні, бож там вічні леди, страшна студінь, нема людей, нема харчів. І не одна виправа вже там пропала. І здавалобся чого там людям шукати на цих відвічних ледах, де нема ніякого життя. А всеж таки вибираються туди люде! Само собою не для матеріяльних здобутків, бо щож там можна здобути в ледовій пустині. Такі виправи мають велике значіння для науки, для пізнання землі. Для науки жертвують люде й життям.

Віднайдення мамута в Галичині

Цінна знахідка в Старуні, богородчанськоог повіту

На нашій картині, бачимо красвид з часів ледяної доби. Серед ріжних звірів, бачимо тут також мамутів — великанів, що з вигляду зовсім подібні до нинішнього слона, тільки що вони, були 2—3 рази, більші. Тіло мамута покрите довгим і густим волосям. Особливу увагу звертає на себе величезна голова з могутніми передніми клеваками. Деякі клеваки мамута, яких найбільше находиться на Сибірі, доходять до 5 метрів довжини й важать поверх 200 кільограмів.

Мамути вже давно вигинули, а про їх побут на наших землях знаємо тільки на підставі того, що в землі находимо рештки їх кістяків.

В 1901 році найдено в снігу коло села Березівки на Сибірі, зовсім добре заховане тіло мамута. Кістяки того великого звіря подибується також в Европі й Америці.

В Галичині, в місцевости Старуня, богородчанського повіту, віднайдено минулого місяця рештки мамута, який правдоподібно заховався в цілости. Покищо, в опущеній вже копальні земного воску, в глибині 15 метрів, відгребано один бік сеї великої звірюки. Замітне те, що до нині заховалася ще в незіпсованім стані тверда скіра цего мамута, що дуже можливо вже яких 5000—6000 літ лежить у землі.

Кілька метрів від цего місця, де лежить цей мамут, віднайдено вже давніше рештки величезного мамута, які находяться в музею Дідушицьких у Львові.

СТРАШНА СМЕРТЬ ДИТИНИ В ОГНІ

Марія Хомяк в Унятичах, у Дрогобиччині, пішла до роботи, а в хаті лишила без опіки пятилітню донечку Стефанку. В одній хвилині, з невідомої досі причини, зайнялася в хаті постіль, що на ній бавилася дитина. Сусіди побачили дим, що добувався з хати й поспішили на поміч. Коли вивалили двері побачили страшний вид. На постелі лежала Хомяччина дитина напів згоріла вже, а огонь загрожував уже сильно всій хаті. Завдяки негайній помочі, вдалося пож р угасити. Дитину відвезли до шпиталю, та наслідком важких попечень вона там померла. Справу передано судови в Дрогобичі.

—

ПОКІНЧЕННЯ СТРАЙКУ ДЕРЕВНИХ РОБІТНИКІВ

В тартаці в Доброгощанах, біля Стебника вибух був страйк деревних робітників, зайнятих у тартаці. Страйк тривав три дни. Робітники жадали підвишки платні. Тому, що признали робітникам підвишку 8% (на 1 золотого 8 сотиків більше) станули вони наново до праці.

МІЛІОНОВІ МІСТА В БРАЗИЛІЇ

До найбільших міст в Бразилії, з міліоновим населенням належить Ріо де Жанейро і Сан Павло. Перше мало, по найновіщій статистиці, два міліони і чотири тисячі мешканців; друге в минулому році мало один міліон сорок тисяч мешканців.

ПОЛЬСЬКО-РУМУНСЬКЕ ЗБЛИЖЕННЯ

В суботу, минулого тижня заключили міністри справ заграничних Польщі й Румунії, умову щодо полагоджування спорів між обома державами. Ся умова, або як політики називають, арбітражний себто розємний договір, є доказом дальшого зближення між Польщею й Румунією. Всякі спори чи непорозуміння, які повстали б колись між сими державами мають бути полагоджувані полюбовно перед спільною розємною комісією, що буде складатися з 3 членів і буде вибиратися на протяг трьох літ. Сю умову заключила Польща й Румунія на 6 літ з тим, що по 2 роках кождий уряд має можність її виповісти.

Недоля селян і робітників під червоною владою

Не гаразд тепер, як пишуть заграничні часописи, червоним володарям. Зачинає бути з ними дуже круто. Кажуть дописувачі цих часописів, що в самій Москві, як то кажуть, у повітрі

чути вже новий переворот.

Бояться всі, котрі є при владі, що Сталінів воєнно-комуністичний курс доведе до отвертого бунту селян, а за цим і до розрухів серед промислових робітників.

Комуністи, противники Сталіна на засіданню Центрального Виконавчого Комітету виступили гостро проти Сталінового правління та його політики. Вони казали, що

Сталінова політика руйнує селян

і так підбурює селян проти радянської влади. Подали, що місячно селяне вбивають пересічно 270 комуністів, себто 9 людей денно.

Селяне з підміських сіл і з передмість зібралися в місті Пскові й узялися здобувати будинок губ-совєта (губернської ради). Вислано два полки піхоти проти цих повстанців, та ці полки не хотіли стріляти. Аж відділи зі самих комуністів здавили бунт. Таксамо в Грузії й на Сибірі були бунти. Все це говорили противники Сталіна на цьому засіданні й заявили, що осінню селянські заворушення можуть бути ще грізніші.

Також Д. П. У. (чрезвичайка) вважає, що

положення дуже небезпечне.

Відпоручники чрезвичайки таки прямо заявили Сталінови, що Д.П.У. не може ручити за спокій у державі.

Між робітниками було два великі страйки в Сормові та в Орєхово-Зуєві (це великі промислові осередки). І не були це страйки виключно економічні, а й політичні. Робітники домагалися загальних виборів до рад і підняли клич

„геть комунізм!“

Страйки чисто економічні вибухають часто, тому що не стає харчів для робітників тай що раз-ураз зменшують їм заробітню плату.

Харчові відносини в Москві

гіршають шораз більше. Хліб, цукор, чай, муку й яйця видають тільки по показанні „книжки“. Мабуть уже небаром і инші засоби харчів будуть тільки так видавати.

В цьому році сподівалася більшовицька влада 600 міліонів пудів збіжа (пуд трохи більше як 16 кільограмів). Тепер зменшили вже цю скількість на 450 міліонів пудів. Влада рішила продавати хліб гіршої сорти, а заразом відібрати „книжечки“ деяким громадянам. Так вдалося зменшити недобір збіжа з $^1/_4$ на $^1/_5$. Значить це, що одинацята частина населення

не дістане хліба від держави.

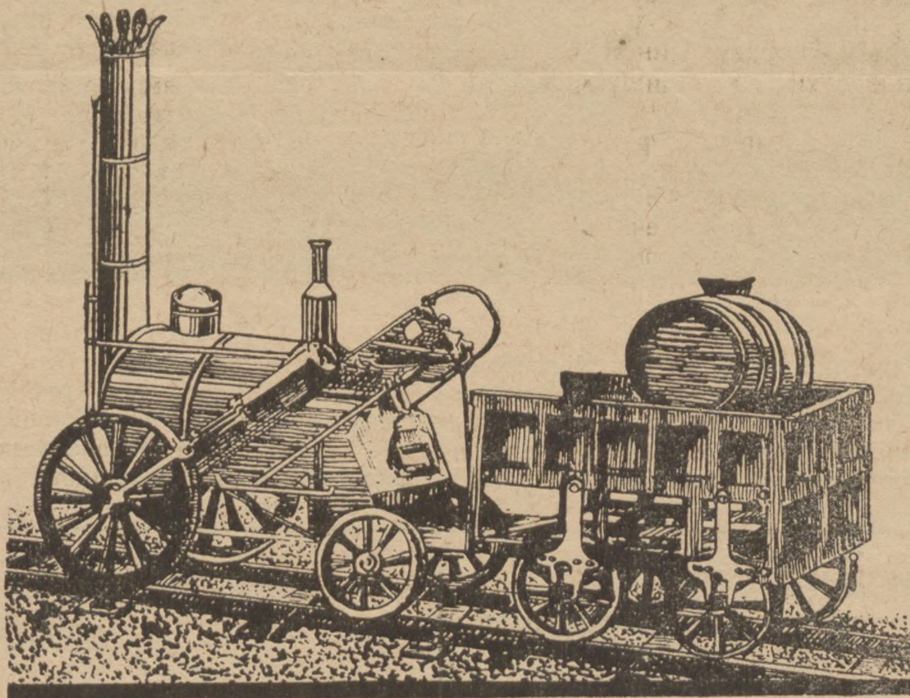
Це важкий удар для тої части населення, тим більше, що заборонено купувати муку на вільному ринку.

Влада знов зорганізувала летючі відділи вояків, що на залізницях відбирають муку в усіх, хто не має дозволу на перевіз муки. Коли зважимо, що в селян силою забирають збіже, то виходить, що вертають найгірші часи воєнного комунізму з 1920 р.

Ось таке то добро на Радянщині під владою жидівсько-московських червоних царів. А їх найміти сельроби й упіпісти в своїх „Сельробах“ і „Працях“ вихвалюють і вихвалюють більшовицький „рай“ аж захлиєтуються.

А поїхалиб там та покушалиб того раю. Ба, не хочуть і батогом не наженеш їх туди.

Удосконалений паровіз з 1829 р.

Першу зелізничу лінію для вжитку публики отворено ще 1825 р. в Англії, між місцевостями Стовктен і Дарлінгтон. Але користей з сеї зелізничої комунікації не було майже ніякої, бо правильна їзда стрічала великі перепони. Найбільше клопотів було з паровозом, який безперервно псувався й взагалі дуже поволи їхав.

Щойно в 1829 р. вдалося винахідникові Юрієви Стефензонові збудувати новий паровіз, який бачимо на нашій картині. Сей новий паровіз названо „Рокет“ і він якраз перед 100 літами був ужитий на зелізничій лінії між Менчестером і Ліверпулем в Англії. Сей новий паровіз їхав уже зі скорістю 20 кільометрів на годину.

Від сього часу уліпшування зелізниці пішло дуже скорим ходом і зелізниця поширилася в цілому світі.

В порівнанню з нинішними найновіщими паровозами, сей паровіз Стефензона виглядає як дитяча забавка. Але се правило, що кожда річ тільки поволи розвивається й удосконалюється. Не инакше було й з розвитком зелізничої комунікації.

Свято „Просвіти“ в Добромилі

(Допис)

Дня 15. IX. 1929 відсвяткував укр. нарід добромильської землі Свято „Шістьдесятьлітнього Ювилею Матери-Просвіти.“ День сей остане на довго в памяти учасників свята. Заслуга це ювилейного комітету та нашого Духовенства, що на той день зійшлася до Добромиля така сила народу, що її Добромиль давно не памятав.

По соборній Службі Божій виголосив Впр. о. Дек. Маринович з Війська, проповідь про вагу трох головних чеснот в теперішньому громадянському життю, Віри, Надії та Любови. Відтак рушив величавий похід з церкви до Народнього дому. На чолі походу їхали бандерії на конях, в козацьких одностроях із Ляцька та Старяви. Підчас походу грала кооперативна орхестра з Радимна, а хори з Війська та Старяви співали патріотичні пісні. Осередньою точкою свята, була урочиста академія на подвірю Народнього Дому. У „Вступному слові“ привитав приязно та щиро всі верстви громадянства Всч. о. кат. Горацький з Добромиля, голова Комітету. Вишколені хори з Війська під умілим проводом п. Менцінського, та зі Старяви під батутою п. Жука, відспівали кілька вдатних пісень; фестин і вистава „Невольника“ закінчили се гарне свято. Учасники розходились піднесені на дусі з сильною вірою та кріпкою надією на краще майбутнє, і з непохитною постановою посвятитись для народної праці.

о. Лев Мельник (Попортно)

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС

ШТУЧНІ БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІЯЛИ

Варшавський хемічний інститут перевів досліди над дешевими будівельними матеріялами т. зв. „гераклітом" котрий виробляють з бавовни, а також над приміненням коксових жужлів замісць цегол. Міністерство публичних робіт робить також проби з тими матеріялами при будові мешкальних будинків. Коли ті проби вийдуть добре, то ужиття дешевих будівельних матеріялів може причиниться до оживлення будівельного руху в Польщі.

НОВІ ПРИПИСИ ПРО ПРОДАЖУ НАБІЛУ

Департамент здоровля про Міністерстві внутр. справ опрацював нові приписи щодо продажі молока і сметани. Молоко має мати що найменше 3 проц. товщу, а сметана 20%. За відтовщення набілу несовісними продавцями передбачена грошева кара до 1000 зол. або арешт до 6 тижнів.

СКЛО, ЩО ДАЄТЬСЯ РІЗАТИ ЯК ДЕРЕВО

Два англійські вчені з університету в Ліверпулі винайшли матеріял, що є прозорий як скло й так само топиться й не горить, та не такий крихкий і не такий твердий, як скло. Тому можна його різати пилкою, гиблем, точити токаркою, зівсім як дерево. Як пишуть цей матеріял виробляють так, що змішують ріжні складники і варять на густу юшку. Ця юшка стигне й перемінюється в тверду масу, трудно лімку, незапальну й зівсім прозору. Має цей матеріял бути кращий ще й цим від звичайного скла, що пропускає й такі промінї, що їх скло не пропускає, які однак для здоровля, корисні (т. зв. ультрафіолєтні промінї) Значить, це скло дуже придатне до вікон. Назвали це скло „плас".

ОСТРА ЗИМА

Один французький часопис повідомляє, що в Парижі появилися сими днями меви, птиці які живуть тільки над морськими берегами. Се має бути ознакою, дуже острої зими, бо загально спостережено, що, коли меви відлітають від моря в глибину суходолу, тоді бувають великі морози. Одним словом, стільки людей заповідає остру зиму, що вкінці чоловік зачинає журитися, що прийдеться хіба цього року замерзати. Хоч з иншого боку можна потішити себе, що не завсіди правдиві... ворожби.

ЗМІНИ НАЗВ

Польські часописи дуже обурені, що Німці перемінили цілий ряд давних польських назв місточок у Вармії й на Мазурах на німецькі. Забувають тільки про дві річи: У Вармії виповілися за зміною назв самі мешканці цих міст, які вже тепер є цілком німецькі. На українських землях, не питаючи населення, перемінюється назви місцевостей, от хочби Холм — Хелм, Кути — Kąty, Утіховичі — Войцєховіце. Устєріки на Ustrzyki, Козачівку на Окору, і т. д. без кінця.

Коротенькі господарські пригадки

Як веремя стає гостріше й холодніше, забезпечуйте завчасу вулиї перед студінню.

Буряки, моркву і инші бульвисті плоди викопуємо вже, очищуємо з листя та складаємо в ямах.

Кури, що вже три роки неслися, йдуть на заріз.

У кріликарстві: кліти, що на дворі, треба добре забезпечити соломою. При слинотоці полочіть піднебіння кріликів однопроцентовим розчином галуну.

Чи знали ви, що...

Китайці ще нині не вживають до писання пера, тільки пендзля.

На східнім побережу Африки вживають мурини рід мушель як дрібні гроші.

Гашіш, одурюючий напій, якого вживають східні народи, виробляється з індійського льну.

Японський цісар називається в дійсности тенно, а мікадо це назва, яку придумали Европейці.

Найвища гора в світі Мавнт Івріст у Гімаляях є висока на 8884 метрів понад позем моря.

Політичний словар

автономіст—цей, що хоче для краю чи области держави здобути автономію.

автономія, самоврядування, це значить, що якась місцевість, повіт чи край чи яка інша частина держави сама в своїх справах рішає й заводить лад у себе. Такаж автономія може бути повна, коли край усі справи, що обходять жителів цего краю, рішає в свойому краєвому соймі, або частинна коли тільки деякі справи. Приміром Галичина за Австрії мала широку, правда, та ще не повну автономію.

авторитет, повага, значить достойність, гідність. Авторитетом називаємо також учених людей, що в якійсь науці здобули собі значіння й повагу.

аґітація, **аґітувати**, старатися намовою, переконуванням, промовами на зборах, вічах приєднати людей для якоїсь справи, для якоїсь партії, чи для поодиноких людей, от прим. у часі виборів, за цими, що хочуть стати послами до сойму.

аґітатор, чоловік, що занимається агітацією, себто їздить по вічах і зборах та агітує там.

ДАНИЛКА СОКИРИ СЛОВО ЩИРЕ

Каже сват Яким: „Даниле, дуже це мені не миле, дуже то воно не красно неславити жінку власну тай в ґазети так пускати!" А я йому на те: „Свате! Всіх способів пробував я, поучував і картав я, та це все не помагало, тож нічо вже не остало, лиш одно — післати допис, і на жінку у часопис. То я думаю поможе, вивітрить усе негоже жінці з голови поволи! Сподіваюся, ніколи віч таких вона не скличе, подумав перше тричі, заки рушить раз язиком, шкоду робить він велику!" Це не лиш жінок хороба — маємо в селі сельроба, що язиком пере всюди, мов праником прачка бруди, тільки що його праник, сельробівський той язик не пере ніяких брудів, лиш де бачить працю труди, чесну бачить де роботу, вмить обкидує болотом, церкви і читальню лає, комуністів вихваляє, лає й кооперативу. Та воно зовсім не диво! Він до праці неохочий, в коршмі з ранку він доночі, з жиками пробуває, там маєток пропиває. За його то гроші Берко купив Лайці вже футерко собі шапку теж боброву — все за Семкову корову. (Я забув сказати вам, що він зветься Семко Блам). Семко так в коршмі до ночі, а в Семчихи в слезах

очі. Плаче бідна тай гризеться, бо де тонко там все рветься — Семкож замість повязати, помагає дальше рвати — тільки верне на ніч в хату, крику зараз там богато, прикру дуже має вдачу — верещить а діти плачуть — діти в нього ще дрібненькі — туляться вони до неньки (два синочки і три дочки) наче курята до квочки, коли яструба побачуть — туляться і тихо плачуть. Жінка тулить їх, мовчить, тільки Семко верещить, ба й береться навіть бити, тяжко бідній Насті жити! От, такий той наш сельроб, топить хату наче хроб, села нашого закала, злого наробив не мало, бо він у селі не сам, як наш упупи Папас, що то ходить самоходом сам один лиш між народом, аж вісьмох на жаль у нас цих сельробів пелехатих, для всіх коршма рідна хата. Вони від біди „знахори" — та у цьому наше горе, зі знахорів ріжних здавна наша земля була славна, нас „лічили" нам на шкоду, сіяли у нас незгоду і безладдя і зневіру, аж пішли ми на офіру. Написавби ще богато, та вернула жінка в хату — то вже, може, вибачайте, на другий раз почекайте. Ще вам скажу: падолист, вже з калини опав лист, лиш червоні коралі сіють смутки і жалі ще з крівавого пира — Ваш

Данило Сокира.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

3. (17). XI. Неділя 19. по Сош. Преп. Іляріона Гл. 2. Євг. 8.

УСТАВ: Веч. вел. Бл. муж. Гди воз. стхр. вскр. 6. і Свят. 4. Сл. Свят. І н. догм. 2 гл. Вход. Стихні вскр. Сл. Свят. І н. Богор. стиховн. воскр. по гласу наславн. Троп. вскр. Сл. Свят. І н. Богород. вскр. по гласу наславн. Повеч. мале — Ипакой гласа. Полунощн. недільна Утреня вел. Бог. Гдь троп. вскр. 2 р. Сл. Свят. І н. Богор. Проче вскр. гласа подібно як 23. вересня Сл. Божа — Антиф. нед. троп. воскр. Сл. конд. І н. Богор. Прокім Апост. Алл. Євг. нед. Апост. 184 Євг. Луки 29.

4. (22) **Понеділок.** Аверкія еписк. і 7. мучен. в Єф. 5. (23) **Второк.** Св. Якова Апост.*) 6. (24) **Середа.** Св. мучен. Арети. 7. (25) **Четвер.** Маркіяна і Мартирія. 8. (26) **Пятниця.** 20. по Сош. Св. Велмч. Димитрія. Памятка землетрясення в Царгороді.**)

УСТАВ: Веч. вел. з Всеночним. Блаж. муж. Гди возв. стихр. 8. Сл. Свят. І н. догм. наславн. Вход. Чтенія 3. Литія — Стиховні трясення Сл. Свят. І н. Богород. На благослов. хлібів Троп. Свят. 2. р. Богородице Діво 1 р. Огп. вел. Утреня Бог Гдь троп. тряс. 2 р. Сл. Свят. І н. тряс. Проче Свят. Канон трясення і Свят. Катав. рядова. По 3 п. Конд. тряс. Сідал. Свят. Сл. І н. тряс. По 6. п. конд. ікос. Свят. По 9. п. Світил. Свят. Сл. І н. тряс. На хвалите стихр. Свят. Славосл. вел. троп. Свят. Сл. І н. тряс. На часах троп. тряс. Сл. Свят. конд. на 1. і 6. тряс. на 3. і 9. Свят. Сл. Божа Антиф. повс. троп. тряс і Свят. Сл. конд. Свят. І н. тряс, Апост. 331. і 292. Євг. Мат. 27. і Йоан. 52. 9. (27) **Субота.** Св. мучен. Нестора.

*) **Св. Яків Апостол** (5. XI.) жив за часів апостольських. Перший єпископ в Єрусалимі, поставлений на се високе достоїнство — як говорить церковний переказ — самим Господом. Називають його братом Господнім то зн., що він був кревним Іс. Христа. Він перший написав Сл. Божу, котру відтак скоротив св. Василій, а ще більше св. Йоан Золотоустий. Літургія написана св. Яковом відправлялася в єрусалимській области до IV-го століття. Тепер відправляється в Єрусалимі в день памяти св. Якова. За часів епископства св. Якова відбувся в Єрусалимі в 52 році перший Апостольський Собор. Перед смертю написав св. Яків лист до християн в Палестині й Малій Азії. В тім окружнім листі научає, що треба лучити віру з добрими ділами. Висока рада в Єрусалимі засудила св. Якова в 62 р. на смерть як „бурителя закона,“ казала скинути його з церкви й укаменувати.

**) Сегодня в 740 р. по Різдві Хр. за цісаря Льва III Ісаврійського було в Царгороді страшне землетрясення. Завалилося богато церков, монастирів і домів. Погибла маса народу. Перший раз землетрясення навістило Царгород 25 ст. ст. вересня 446 р. по. Р. Хр. Церковний переказ каже, що в часі того землетрясення один хлопець чув трисвяту ангельську пісню: „Святий Боже...“, котрої відтак навчив християн, що молилися в церкві. Коли заспівали ту пісню, землетрясення устало.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

6. XI. 1912 помер Микола Лисенко найбільший доси український музик і композитор, (що підкладає під ноти пісні до співу чи до гри на музичних інструментах). Він підложив під ноти значну частину Шевченкового „Кобзаря.“ Заслужився також тим, що зібрав багато народніх пісень і підложив їх під ноти й видав у чотирох томах. Такожуложив дуже гарну музику до кількох опер (співаних театральних штук) і оперетoк (частинно співаних театральних штук). З усіх його музичних творів, крім опер і оперетoк, найкраща згадана вже музика до поезій Тараса Шевченка. В честь його названо його іменем „Український Музичний Інститут у Львові.“

АСТРОНОМІЧНИЙ КАЛЕНДАР

3. XI.	схід сонця	6'22,	захід	15'59
4. XI.	„	6.23,	„	15'58
5. XI.	„	6'25,	„	15'56
6. XI.	„	6'27,	„	15'54
7. XI.	„	6'28,	„	15'52
8. XI.	„	6'29,	„	15'51
9. XI.	„	6'31,	„	15.49

Дня 7. XI місяць у відземлю, а 9. XI. в 14 год. 9 мін. перша чверть місяця. Пересічна довгота дня всім тижні 9 годин 27 мінут.

Народній календар каже, що коли на Дмитра погода, то і на Великдень буде тепло.

Народні приповідки: До Дмитра дівка хитра, а по Дмитрі хоч каглу витри. Або: До Дмитра дівка хитра, а по Дмитрі, як стріне собаку, то каже: здоров дядьку, чи не в старости йдете?

БІРЖА

Львів, 30 жовтня 1929.

ЗБІЖЕ. Ціни за 100 кг. льоко стація ладовання. Пшениця двірська 36'25—37'25, пшениця селянська 32'75—33'75, жито двірське 22—23, жито селянське 21'25—21'75, овес галицький 20—21, ячмінь 18'50—19'50, бараболя 4'50—5, сіно прасоване 7—8, солома 4—5, гречка 26'50—27'50, озимий ріпак 66'50—67'50 житні отруби 12'50—13, пшеничні 13'75—14'25, мак синій 120—130, червона конічина 115—135.

АМЕР. долар. у приватних оборотах 8.88½.

Розвязки ребусів.

Ребус ч. 1.: В своїй хаті своя правда.

Ребус ч. 2.: Спілка двох годує (кормить).

Влучні розвязки ребусу ч. 2. надіслали: Антонія Бантрох у Гусятині, о. Галькевич у Рожанці, Іван Гаєвий у Заставі, Василь Городиловський у Фільварках, Госп. Спілка „Дністер“ в Худиківцях, Читальня „Просвіти“ в Яблонові. Всім вище згаданим признає Редакція нагороди в книжках за 3 зол. з видань Укр. Христ. Організації. Книжки треба собі самому вибрати.

Влучні розвязки ребуса ч. 1, але в спізненім речинці надіслала: Церковна Бібліотека в Турю й о. Добрянський. Не відгадали ребусу ч. 2.: Лесь Барановський, Дарія Білик, Читальня „Просвіти“ в Борщеві і Татяна Оприск з Вербіжа.

З друкарні Щасного Беднарського в аренді „Кооперативи Промислу Графічного“ у Львові, Ринок 9. — Телеф. 76-14.
Відповідальний редактор Антін Лотоцький. Видає Інститут Неп. Зач. П. Д.